

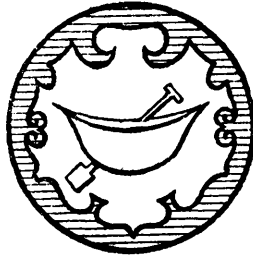
DZIENNIK

ZARZĄDU

Redakcja i administracja
ul. Pomorska 18.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 2—3 po południu.

Prenumerata: Miesięcz. Mk. 1.000.000.—

M. ŁODZI

Ogłoszenie: Wiersz nonparelowy (cztery szp. na stronie) Mk. 250.000.—Przed tekstem Mk. 750.000.—za wiersz (dwie szpalty na stronie) Drobne 50.000 marek za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie mk. 500.000.—

Geny egzemplarza 250.000 Mk

Nr 7. (230.)

Łódź, wtorek 12 lutego 1924 r.

Rok VI.

Od Administracji.

W związku z dalszą wyższą kosztów wydawnictwa — administracja „Dziennika Zarządu m. Łodzi” zawiadamia P. T. Prenumeratorów, że cena prenumeraty na m. luty 1924 r. wynosić będzie 1,000,000.— mk., ce-

na zaś egzemplarza pojedynczego 250.000.— mk.

Prenumeratorów zamieszkujących upraszamy o uregulowanie prenumeraty za m. luty przed końcem tego miesiąca, w przeciwnym bowiem razie należność zaległa obliczana będzie według stawek bieżących.

Magistrat a teatr.

W związku ze sprawą pobierania przez Magistrat 20 proc. podatku miejskiego od biletów teatralnych — niektóre dzienniki miejscowe dyskutowały w swoim czasie dość żywo na temat rzekomej „niechęci” władz miejskich w stosunku do dykcji teatru miejskiego, „uniemożliwiania bytu” tej ważnej placówce kulturalno-wychowawczej i t. p. Głosy te, dyktowane niewątpliwie najlepszymi chęciami, acz nie ugruntowane na podstawach faktycznych, przedostały się na łamy prasy stołecznej i niedawno jedno z pism warszawskich w korespondencji z Łodzi, podkreślając zasługi dykcji teatru i prasy w dziedzinie „uteatralniania publiczności”, wystąpiło pod adresem Magistratu z wyraźnym zarzutem utrudniania teatrowi łódzkiemu jego materialnej egzystencji.

Ze względu na wagę tego zarzutu, niepopartego zresztą w cytowanej korespondencji żadnymi danymi cyfrowymi, redakcja „Dziennika Zarządu m. Łodzi” zwróciła się do Wydziału Oświaty i Kultury z prośbą o dostarczenie materiałów, któreby pozwoliły oświetlić wszechstronnie sprawę stosunku Magistratu do teatru miejskiego, kładąc kres nieuzasadnionym pogłoskom i nieściśłym informacjom niektórych organów prasy.

P. dyr. Kazimierz Wroczyński wydzierżawił od ustępującego Magistratu Teatr Miejski w Łodzi według umowy z d. 30 maja r. ub., obowiązują-

jąc się prowadzić teatr własnym kosztem i staraniem i na własne ryzyko (§ 2 umowy). Magistrat zaś zobowiązał się płacić czynsz dzierżawy za budynek, ponosić koszty opalu i światła, oddać p. dyr. Wroczyńskiemu do użytku inwentarz teatralny, a nadto wypłacać subwencję miesięczną w kwocie 75 milionów mkp. Subwencja ta miała — w myśl zawartej umowy — ulegać podwyżkom, nieprzekraczającym 50 proc. stosunku, w jakim podwyższane zostają płace pracowników miejskich.

Poprzedni Magistrat, zawierając umowę z p. dyr. Wroczyńskim, nie odnowił jednak z niewiadomych względów umowy dzierżawnej budynku teatralnego, wskutek czego nowe władze miejskie, po długich i uciążliwych pertraktacjach z właścicielem budynku, nie chcąc dopuścić do zamknięcia teatru, zmuszone były zgodzić się na bardzo wysoki, sięgający przeszło ćwierci miljarada mkp. czynsz miesięczny. Należy dodać, że suma wymieniona, ustalona we frankach szwajcarskich, ulegała — jak dotąd — stałemu powiększaniu, w stosunku wzrostu wartości giełdowej franka szwajcarskiego.

Ponieważ oznaczona w umowie przez poprzedni Magistrat subwencja w kwocie miesięcznej 75 milionów mkp. okazała się niewystarczającą, podniósł ją nowy Magistrat już od 1. IX ub. r. do 220 milionów mkp. miesięcznie, zmieniając przytem odnośny paragraf umowy w tym sensie, że dalsze podwyżki subsydjum wynosić będą nie 50 proc., lecz 75 proc. stosowanego wskaźnika drożyznianego. Prócz tego Magistrat udzielił dyrekcji w najkrytyczniejszym dla niej miesiącu wrześniu r. ub. 150 milionów mkp. zaliczki, zwrotnej w trzech ratach miesięcznych.

Natomiast — mimo jaknajprzychylniejszego swego stosunku do teatru polskiego w Łodzi i jaknajwiększej troski o umożliwienie mu spokojnego istnienia — nie mógł Magistrat zwolnić biletów teatralnych od 20% podatku miejskiego. Przywilej bowiem taki byłby sprzeczny zarówno z opinią radzieckiej komisji skarbowo-budżetowej, jak z uchwałą Rady Miejskiej, powziętą w myśl ustawy o finansach komunalnych. Podatek wspomniany — podkreślić wypada — opłaca na rzecz miasta właściwie nie przedsiębiorca czy dyrektor teatru, lecz uczęszczająca do teatru publiczność. Idąc jednak na rękę dyrekcji teatru, Magistrat stosował duże ulgi przy wpłacaniu przez nią podatku miejskiego. Tak np. dopiero w grudniu kasa miejska pobrała zaległy podatek z poprzednich miesięcy, przyczem — na życzenie dyrekcji stosowano częściowe potrącania rat podatkowych z wypłacanych teatrowi subwencji.

Wydatki Magistratu m. Łodzi na Teatr Polski w okresie czterech miesięcy ub. roku przedstawiają się w sposób następujący:

W miesiącu wrześniu: dzierżawa lokalu mkp. 252,742,425.—, subwencja mkp. 370,000,000.—, opał, światło i inne wydatki mkp. 294,271,860.—
razem — mkp. 917,014,285.—;

w miesiącu październiku: dzierżawa lokalu mkp. 505,484,850.—, subwencja mkp. 478,500,000.—, opał, światło i inne wydatki mkp. 340,528,080.—,
razem mkp. 1,324,512,930;

w miesiącu listopadzie: dzierżawa lokalu mkp. 872,215,875.— subwencja 737,000,000.—, opał, światło i inne wydatki mkp. 155,151,675.—
razem mkp. 1.764,366,050.—;

w miesiącu grudniu: dzierżawa lokalu mkp. 1,633,902,875.—, subsydjum mk. 1,545,829,000.—, opał, światło i inne wydatki mkp. 448,518,480.—,
razem mkp. 3,628,251,855.—.

Przytoczone wyżej cyfry i fakty dosadnie charakteryzują wysiłki, skierowane ku podtrzymaniu egzystencji reduty polskiej sztuki w naszym mieście, i stają się szczególnie wyraziste na tle tej niesłychanie ciężkiej

sytuacji finansowej, w jakiej, narówni z całym krajem i większymi ośrodkami przemysłowymi, znalazł się i znajduje dotąd samorząd łódzki.

Samorząd ten, subsydując tak wydatnie teatr miejski, służący ze względów repertuarowych tylko pewnej, szczuplejszej części publiczności łódzkiej, zasila również stałymi a poważnymi kwotami teatr t. zw. popularny, przeznaczony dla najszerszych rzesz robotniczych.

Troska o rozkwit wszelkich poczynąń kulturalnych i oświatowych jest jednym z głównych zadań naszych władz komunalnych. W obrębie tych poczynąń zamknięta jest również sprawa teatralna, którą Magistrat traktuje ze szczególną pieczołowitością. Zarzuty nieświadomych istotnego stanu rzeczy nie mogą nic w tym względzie zmienić, jako nie wytrzymujące krytyki w świetle dostatecznie przekonywujących cyfr i faktów.

B. D.

Dział sprawozdawczy.

Protokół.

4 (II sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dn. 31 stycznia 1924 r.

Komplet radnych: 74, obecnych radnych: 63.
Komplet członków Magistratu: 11, obecnych członków Magistratu 10.

Posiedzenie otworzył o godz. 8 min. 5 wieczorem przewodniczący Rady Miejskiej dr. B. Fichna, w obecności quorum Rady (73 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego rr. sekretarzy O. Grassa i A. Cyrańskiego, oraz dyrektora Biura Rady Miejskiej p. P. Rundo, do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Komunikat Prezesa Rady Miejskiej, że Pan Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej nadesłał na jego ręce pismo, zawiadamiające o przyjeździe Pana Marszałka do Łodzi w pierwszej połowie lutego r. b.

Prezes Rady Miejskiej stwierdza, że Pan Marszałek będzie gościem R. M. i że w sprawie ustalenia programu przyjęcia zwołuje na najbliższy wtorek, na godz. 21-ą posiedzenie Prezydium w pełnym składzie.

2) Zawiadomienia członków Rady Miejskiej T. Białera, M. Cynarskiego, dr. Koczyńskiego, E. Machera, B. Mazurowskiego, L. J. Minckberga, G. Praszkiere, S. Rapalskiego, i dr. J. Rosenblatt, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

3. Uchwały Magistratu:

a) № 85 z dnia 15 stycznia 1924 r. w sprawie podwyższenia z dniem 16 stycznia

r. b. opłat kancelaryjnych za świadczenia Urzędu Stanu Cywilnego o 50%.

b) № 111 z dnia 22 stycznia 1924 r. w sprawie podwyższenia opłat za świadczenia Biura Książ Stałej Ludności.

c) № 126 z dnia 25 stycznia 1924 r. w sprawie podwyższenia ceny za gaz, dostarczany przez Gazownię Miejską, mian.

1) przeznaczony do oświetlenia i ogrzewania do mk. 23,000,000.— za 1000 st.³

2) przeznaczony dla silników do marek 20,000,000.— za 1000 st.³

3. zużyty w instytucjach miejskich i do oświetlenia ulic miasta do mk. 15,000,000.— za 1000 st.³

Stosować stawki powyższe przy sprzedaży bonów gazowych w czasie od dnia 31 stycznia 1924 roku włącznie.

d) № 127 z dnia 25 stycznia 1924 r. w sprawie podwyższenia z dniem 1 lutego 1924 roku taksy dla dorożkarzy.

e) № 157 z dnia 29 stycznia 1924 r. treści następującej:

A. I. Zawiadomić Zarząd Łódzkiego Chrześcijańskiego Towarzystwa Dobroczynności, iż Magistrat m. Łodzi gotów jest przejąć prowadzenie Domu Starców i Kalek przy ul. im. Prezydenta G. Narutowicza № 58 na następujących warunkach:

1) Łódzkie Chrześcijańskie Towarzystwo Dobroczynności oddaje Magistratowi do dyspozycji lokal swój przy ul. im. Prezydenta G. Narutowicza № 58 na czas nieokreślony, z obustronnem rocznem wypowiedzeniem, na pomieszczenie w lokalu tym starców i kalek chrześcijan;

2) Magistrat zobowiązuje się utrzymać Dom Starców i Kalek, pokrywając wszelkie wydatki, połączone z jego prowadzeniem; wszelkie

kie zobowiązania Domu Starców i Kalek do chwili objęcia go przez Magistrat pokrywa Łódzkie Chrześcijańskie Towarzystwo Dobroczynności;

3) Łódzkie Chrześcijańskie Towarzystwo Dobroczynności ma prawo umieszczenia w Domu Starców i Kalek na rachunek Magistratu 25 osób, które zostaną przyjęte bez kontroli ich stanu materialnego. W razie życzenia Towarzystwa umieszczenia większej ilości osób, Towarzystwo obowiązane będzie pokrywać za te osoby wszelkie koszty, ustalone przez Magistrat. Pensjonarze Łódzkiego Chrześcijańskiego Towarzystwa Dobroczynności korzystają z tych samych praw, co i pozostali;

4) do Komitetu Domu Starców i Kalek, złożonego z 12 przedstawicieli Łódzkiego Chrześcijańskiego Towarzystwa Dobroczynności, wejdzie 12 przedstawicieli Rady Miejskiej — chrześcijan i ławnik—przewodniczący Wydziału Opieki Społecznej jako przewodniczący. Komitet zarządzać będzie Domem Starców i Kalek za pośrednictwem Komitetu Wykonawczego, w skład którego wejdzie 3 przedstawicieli miasta i 3 przedstawicieli Łódzkiego Chrześcijańskiego Towarzystwa Dobroczynności;

5) regulamin Domu Starców i Kalek musi być zatwierdzony przez Magistrat;

6) Magistrat ma prawo kontroli gospodarki Domu Starców i Kalek; Wydział Opieki Społecznej ma prawo kontroli gospodarczej przez swych urzędników o każdej porze; intendent jest urzędnikiem Wydziału Opieki Społecznej; etat falczera winien być skasowany. Wakujące stanowisko drugiej pielęgniarki obsadzone będzie przez Wydział Opieki Społecznej;

7) administracja Domu Starców i Kalek obowiązana jest do prowadzenia książki kasewej, książek magazynowych i t. p. według przepisów Wydziału Opieki Społecznej; zaprzęg Domu Starców i Kalek służy do przewożenia opału i żywności dla Domu Starców i Kalek;

8) pensjonarze i personel Domu Starców i Kalek otrzymują posiłki podług jadłospisów Wydziału Opieki Społecznej;

9) przy przejęciu Domu Starców i Kalek winien być dokonany spis inwentarza w obecności przedstawicieli Łódzkiego Chrześcijańskiego Towarzystwa Dobroczynności i Magistratu m. Łodzi;

10) materiały i t. p. rzeczy, dostarczone do Domu Starców i Kalek przez Magistrat, stanowią własność Magistratu;

11) Dom Starców i Kalek po przejęciu go przez Magistrat nosić będzie nazwę „Domu Starców i Kalek Chrześcijan“; za odnośnym wnioskiem głosowało 6 członków Magistratu, przeciwko wnioskowi — 5 członków; wniosek p. wiceprezydenta W. Wojewódzkiego w sprawie nadania Domowi temu nazwy „Miejski Dom Starców i Kalek“ — upadł;

II. przesłać odpis niniejszej uchwały Radzie Miejskiej do wiadomości.

B. Zapytanie r. Białera I. M. dlaczego Magistrat przesłał Radzie Miejskiej uchwałę powyższą w formie komunikatu;

C. Oświadczenie Prezesa Rady Miejskiej, że odpowiedzi udzieli na następnym posiedzeniu Rady Miejskiej.

4) Komunikat Prezydium o załatwieniu w sposób następujący przez Komisję Regulaminowo-Prawną sprawy incydentu między rr. Holenderskim i Zubertem:

Komisja Regulaminowo-Prawna po wszechstronnem rozpatrzeniu sprawy przystąpiła do sformułowania swego orzeczenia, przyjmując za podstawę następujące pytania:

1. Czy r. Zubert jest winien tego, że uderzył r. Holenderskiego podczas wzburzenia sali R. M., powstałego z powodu zajścia, wywołanego przez byłych radnych Lichtensteina i Milmana, którzy nie uczcili przez powstanie bohaterów Powstania Listopadowego;

2. Czy oświadczenie, złożone na ostatnim posiedzeniu R. M. przez r. Zuberta, można uważać za wystarczające;

3. Jeżeli nie, to jakiej karze winien podlegać r. Zubert ?

W sprawie p. 1-go K-sja jednogłośnie wypowiada się twierdząco, w sprawie p. 2-go K-sja wypowiada się twierdząco większością głosów (6 głosów przeciwko 4-m), wobec tego p. 3-ci upada.

b) oświadczenie r. Holenderskiego treści następującej:

„Uległem brutalnej napaści na posiedzeniu Rady Miejskiej. Napaść ta nie miała najmniejszej podstawy. Fakt napaści stwierdzony został przez Komisję Regulaminowo-Prawną, pomimo to Komisja w swej większości nie znalazła ani jednego słowa, by skarcić sprawcę brutalnej napaści. Napastnik, jak zostało stwierdzone przez świadka, przytoczył jedno tylko usprawiedliwienie, że zyda przeproszać nie będzie. Usprawiedliwienie to trafiło widocznie do przekonania ciała, które w większości swojej sprawę moją w ten sposób osądziło.

Widzę w tym wyrok, dyktowany nie bezstronnością i sumieniem, lecz tylko względami partyjnemi.

Orzeczenie to zostanie plamą na godności Rady Miejskiej. Głęboko dotknięty jako człowiek i radny, sprawę moją ponad głowę większości Komisji oddaję do oceny opinii całego myślącego społeczeństwa."

5. Deklarację żydowsko-ortodoksyjnej organizacji robotniczej, złożoną przez r. Rogowego.

Uchwalono:

A. W sprawach objętych porządkiem dziennym:

I. W sprawie udzielenia Magistratowi dalszego prowizorium budżetowego:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 112 z dnia 22 stycznia 1924 roku, postanawia udzielić Magistratowi dalszego prowizorium budżetowego na miesiąc luty 1924 roku, w wysokości mk. 400 miliardów dla wszystkich Wydziałów administracyjnych (bez Wydziału Handlowego), z prawem procentowego przekroczenia tej kwoty stosownie do wzrostu drożyzny, ustalonego przez Wojewódzką Komisję do badania wzrostu kosztów utrzymania w Łodzi.

(Przed przystąpieniem do głosowania nad sprawą powyższą rr. Słoniewski, Kuk, Poznański i Holenderski, w imieniu reprezentowanych przez nich ugrupowań, oświadczają że, nie mając zaufania do Magistratu, głosować będą przeciwko udzieleniu prowizorium).

II. W sprawie opłacania z funduszków miejskich nauczycielek robót ręcznych w miejskich szkołach powszechnych:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu № 95 z dnia 18 stycznia 1924 roku, postanawia:

A. 1. opłacać z funduszków miejskich, poczynając od dnia 1 stycznia 1924 roku, do końca obecnego roku szkolnego, te z pośród zwolnionych przez Inspektora m. Łodzi — nauczy-

cielki robót kobiecych w miejskich szkołach powszechnych, które na to zasługują ze względu na podeszły wiek, długotrwałą pracę nauczycielską oraz brak wszelkich środków utrzymania;

2. przyznać nauczycielkom tym, poczynając od dnia 1 stycznia 1924 roku, pobory urzędników państwowych X kategorii plus dodatek, wypłacany z funduszków miejskich ogółowi nauczycielstwa miejskich szkół powszechnych;

3. wnieść odpowiednie na ten cel kredyty do zamierzeń Skarbowych Zarządu m. Łodzi, na rok administracyjny 1924;

4. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

B. Następujące rezolucje:

„Nie uznając powyższej uchwały za precedens, Rada Miejska uważa, że wydatki na naukę robót ręcznych powinno ponosić Państwo i że miasto może wypłacać pensje nauczycielkom robót ręcznych jedynie w zastępstwie Państwa.“

2. „Wychodząc z założenia, że władze szkolne państwowe nie mają prawa przerzucać ciężarów, związanych z personalnemi wydatkami na nauczycieli szkół powszechnych, na samorząd miejski, do obowiązków ich jednak, zgodnie z obowiązującymi programami, należy wykładanie robót ręcznych w szkołach powszechnych,“—

Rada Miejska wzywa Magistrat do zwrócenia się do odnośnych władz szkolnych z żądaniem wprowadzenia tego przedmiotu od nowego roku szkolnego we wszystkich szkołach powszechnych.

III. W sprawie wprowadzenia zmian do przepisów o otwieraniu i zamykaniu sklepów i zakładów w m. Łodzi.

Po zreferowaniu sprawy przez r. Pałkowskiego oraz wyczerpującej na ten temat dyskusji, przejść nad właściwemi wnioskami r. r. Czernika i dr. Schweiga do porządku dziennego.

IV. W sprawie wstrzymania przez Inspekcję szkolną zatwierdzenia nauczycieli żydów na wakujące stanowiska w miejskich szkołach powszechnych:

Po zreferowaniu sprawy przez r. Brauna oraz wyczerpującej na ten temat dyskusji, przejść nad wnioskiem r. dr. Schweiga do porządku dziennego.

B) Poza porządkiem dziennym wnioski nagłe:

I. W sprawie powołania do życia Obywatelskiego Komitetu Doraźnej Pomocy dla bezrobotnych:

(wniosek r. Czernika i tow.)

1. Uznać nagłość sprawy.

2. Na wniosek r. Czernika przystąpić do rozpatrywania sprawy in merito.

3. Po zreferowaniu sprawy przez r. Czernika oraz wyczerpującej na ten temat dyskusji,—przejść nad właściwym wnioskiem do porządku dziennego.

Z powodu wyczerpania porządku dziennego przewodniczący o godz. 12 min. 5 w nocy posiedzenie zamknięte.

Przewodniczący:

(—) Dr. B. Fichna.

Prowadzący protokół

(—) P. Rundo.

Sprawozdanie za m. grudzień 1923 roku Wydziału Zdrow. Publicznej.

Oddział Szpitalnictwa

W m. grudniu 1923 roku ogółem w szpitalach miejskich i prywatnych leczono się 2567 osób, mianowicie:

szpitale miejskie:	Ilość dni szpitaln.
Radogoszcz	8347
Drewnowska	4246
św. Aleksandra	2566
„Marji Magd.“	2315
Chojny	2270
Szp. Zapas.	1180
Zbiornia M.	928
Razem	21850

Szpitalne prywatne:

Anny Marji	4471
„Kochanówka“	6386
Ewangelicki	1986
Poznańskich	4553
Razem	17396

Zakłady położnicze:

Dzielna 60	1315
Sienkiewicza 88	932
Razem	2247

Z liczby 1202 chorych, którzy przybyli na kurację do szpitali miejskich i prywatnych w grudniu 1923 roku — 854 osoby były skierowane do szpitali przez Wydział Zdrowotności Publicznej, pozostali sami udali się do szpitali prywatnych i sami załatwiali z nimi rachunki.

Z 854 chorych, skierowanych do szpitali przez Wydz. Zdrow. Publ., było:

1) chorych płatnych:

	szpit. miejsk	szpit. pryw.
a) na własny rachunek (zwrot pełnych kosztów kuracyjnych)	30	18
b) na rachunek instytucji państwowych i prywatnych miejscowych	22	11
c) na rachunek instytucji państwowych i prywatnych zamiejscowych	24	8
d) na rachunek Kasy Chorych	163	12

2) chorych, za których Magistrat otrzymuje tylko częściowo zwrot kosztów kuracyjnych:

a) chorzy, spłacający koszty kuracyjne w ratach miesięcznych	13	30
3) chorych, co do których zwrot kosztów kuracyjnych jest wątpliwy — na rach. gmin:		
a) ubogich chrześcijan zamiejscowych	100	10
b) ubogich żydów zamiejscowych	35	32

szpit. szpit.
miejsk. pryw.

4) chorych bezpłatnych:		
a) stałych mieszkańców m. Łodzi ubogich chrześcijan	20	6
b) stałych mieszkańców m. Łodzi ubogich żydów	15	83
c) chorych o niestalonej przynależności gminnej	29	9
d) na rachunek Kasy Chorych	162	12
	613	241

Z zestawienia tego wyniku, że Magistrat otrzymuje zwrot pełnych kosztów kuracyjnych i przytem w czasie właściwym tylko za 48 chorych na własny rachunek oraz 175 chorych na rachunek Kasy Chorych, razem za 223 chorych na ogólną liczbę 854, co stanowi ok. 25%.

Instytucje państwowe, aczkolwiek płacą pełną stawkę, to jednak rachunki są regulowane z tak dużym opóźnieniem, że wskutek dewaluacji marki wpływy z tego źródła są minimalne; to samo odnosi się do chorych, spłacających koszty kuracyjne w ratach miesięcznych,

Wpływy z gmin zamiejscowych są więcej niż problematyczne, wpływają nader rzadko i przytem tak zdewaluowane, że nie przedstawiają prawie żadnej wartości faktycznej. Niektóre rachunki wprost nie opłaca się wysyłać, gdyż sama korespondencja byłaby kosztowniejsza, niż wpływy z tego źródła.

Chorych bezpłatnych w szpitalach miejskich i prywatnych na rachunek Magistratu m. Łodzi było 336, co stanowi około 40 proc. całej ilości chorych—czyli, że chorych płatnych jest 25 proc., bezpłatnych 40 proc., pozostałe 35 proc. stanowią albo bardzo wątpliwi płatnicy (gminy zamiejscowe) albo chorzy, spłacający ratami, lub płatnicy niepunktualni, a co za tem idzie, płacący bardzo zdewaluowaną marką.

Ambulatorja

Miejskie	razem	chrześc.	izrael.	mężcz.	kob.	chłop.	dziewcząt
I Ambul.	1876	398	1478	423	759	252	442
II "	1189	601	588	201	524	205	259
Amb. Jagl	1727	393	1334	642	1085	—	—
Razem	4792	1392	3400	1266	2368	457	701
Szkolne							
I Ambul.	2257	405	1852	—	—	636	1621
II "	1183	703	480	—	—	452	731
III "	2169	407	1762	—	—	575	1594
Amb Jagl.	2930	1878	1052	—	—	1328	1602
Amb. Dent	988	620	368	—	—	393	595
Razem	9527	4013	5514	—	—	3384	6143
Prywatne							
„Anny M.”	404	244	160	—	—	220	184
Poznańsk.	488	16	472	166	279	23	20
Ch. Tow. D.	133	65	68	33	78	10	12
Lin. Hach.	1520	37	1483	391	484	295	350

We wszystkich ambulatorjach miejskich udzielono 14319 porad, w tem chrześcijanom 5405, żydom 8914, mężczyznom 1266, kobietom — 2368, chłopcom — 3481, dziewczętom — 6844; chorych z cierpieniami wewnętrznymi było 1372, chirurgicznymi — 759, nosa, gardła i dróg oddechowych — 304, z chorobami oczu — 10336, skórnymi — 218, gruźliczemi — 44, z chorobami wskutek wycieńczenia — 21, z chorobami zakaźnymi — 30, z chorobami zębów — 988, z chorobami kobiecemi m 234, innymi — 3.

Miejski Zakład Odświeżbiający:

Ilość osób, którym udzielono porad — 98, ogólna ilość zabiegów — 233, dezynfekcji — 164, kąpeli i natrysków — 164, nacierań maścią Wilkinsona — 14, nacierań płynem Flemingsa — 149, wyleczono osób 6.

Sekcja do Walki z Gruźlicą:

Zgłosiło się do Sekcji 279 osób, w tem do poradni — 265, do konsultanta chojeńskiego — 2, do pracowni rozpoznawczej — 9, do leczenia tuberkulimą — 3; dorosłych 123, dzieci — 156, chrześcijan — 168, żydów — 111.

Dokonano zastrzyknięć tuberkulinowych rozpoznawczych 268, leczniczych — 50.

Stacja światło-lecznicza dokonała 519 naświetlań lampami Kisch. Pracownia rozpoznawcza dokonała 110 badań płwociny na pałeczki Kocha, w tem z wynikiem dodatnim — 18, ujemnym — 97.

Sanitarki dokonały wywiadów 103.

Nałożono opatrunków na miejscu w Sekcji 32.

Dokonano badań krwi 144.

Ogólna suma świadczeń i zabiegów Sekcji do Walki z Gruźlicą — 1784.

Pogotowie Ratunkowe:

Wezwań było 436 (średnio dziennie minimum 6, maksimum 22, wypadków było 308 (minimum 5, maksimum 16), na stację zgłosiło się 27 osób, wyjazdów było 281, opóźnień z powodu braku karetki zajętej przy innym wypadku było 74.

Miejski Oddział Przewozu Chorych:

Wysłano karetki do 392 osób, z których nie przewieziono dla różnych przyczyn 34, przewieziono zaś 352 chorych i zwłoki 6 zmarłych do Prosektorjum Miejskiego. Chorych na tyfus brzuszny przewieziono 59, na gruźlicę płuc — 30, umysłowo-chorych — 16 i t. p.

Prosektorjum Miejskie:

W m. grudniu sekcji sądowych zrobiono 4, sekcji klinicznych — 1, oględzin zwłok — 9, rozbiórów histo-patologicznych 18.

Miejska Apteka:

Apteka Miejska wydała artykułów pojedynczych 1783, recept złożonych 2225.

Sprawozdanie Urzędu Weterynaryjnego za grudzień 1923 r.

I. Choroby Zaraźliwe zwierzęce:

Wścieklizna psów:

Stwierdzono 3 nowe punkty: przy ul. Dolno-Wschodniej pod № 25, na

Żabieńcu pod № 21 i przy ul. Zawadzkiej № 51.

Zaraza płucna bydła rogatego:

Przy Alei 1-go Maja pod № 12 kwarantannę zniesiono.

Zaraza wybuchła w 2-ch nowych punktach: przy ul. Nowo-Zarzewskiej pod № 1 i Południowej № 29.

Nosaczna:

Przy ulicy Dolno-Wschodniej pod № 6 kwarantannę uniesiono.

Przy ul. Siewnej pod № 8 — obserwacja.

Wykryto nowy punkt przy ul. Obywatelskiej № 8.

II. Rakarnia:

Dostarczono i zniszczono trupów: 16 końskich i 7 drobnych zwierząt.

Prócz tego zniszczono 77 złowionych psów walęsających się.

III. Dozór Weterynaryjny nad zwierzętami i surowcami zwierzęcymi:

Na targowisku obejrzano 461 koni,

Na stacjach kolejowych zbadano: bydła rog. 1067 sztuk, cieląt 185, owiec i kóz 460, trzody chlewnej 1850, koni 79, ptactwa 5279, mięsa 6821 kg., skór 1325, krwi 25 beczek, rogów 2 worki, pęcherzy 2 worki.

IV. Dozór sanitarny:

Dokonano oględzin sklepów z mięsem i rybami 192, hal, 2, stajen 20, obór 67, gęsiarni 2, rzeźni dla ptactwa 8, razem 291 oględzin, podczas których sporządzono 61 protokółów policyjnych.

Nadto lekarze przyjmowali udział w 7 Komisjach.

Rzeźnie:

Miejska: Zabito: bydła 1054 sztuki, cieląt 741, owiec i kóz 276, trzody chlewnej 5491 szt. i koni 35.

Mięsa przywozowego zbadano 14045 kg.

Bałucka: Zabito: bydła 1394 sztuki, cieląt 1916, owiec i kóz 828,

trzody chlewnej 1807 sztuk, koni 127.

Mięsa przywozowego zbadano 25 1/2 tusz.

Sprawozdanie Inspekcji Budowlanej przy Magistracie m. Łodzi za 3 i 4 kwartał roku administracyjnego 1923 r.

W okresie 3 i 4 kwartału ubiegłego roku administracyjnego wpłynęło do Inspekcji Budowlanej 1640 spraw, zarejestrowanych w dzienniku Inspekcji Budowlanej. Podania i sprawy dotyczyły udzielenia zezwoleń na budowę, przebudowę i rozbudowę budynków mieszkalnych i przemysłowych, opinii, stwierdzającej stan domów i mieszkań, a w związku z tem wysyłania nakazów naprawy domów, mieszkań i t. p.

Za czas sprawozdawczy Inspekcja Budowlana rozpatrzyła:

163 planów na budynki nowe mieszkalne,

75 planów na budynki nowe różne (ustępy, szopy, komórki, warsztaty pracy (ręczne),

101 planów na budynki nowe przemysłowe, zatw. przez Okr. Dyr. Rob.

21 planów na przebudowę budynków mieszkalnych,

6 planów na przebudowę budynków różnych (ustępy, komórki, stajnie i t. p.),

58 planów na przebudowę budynków przemysłowych, zatw. przez Okr. Dyr. Rob. Publ. Woj. Łódzk.,

49 planów na nadbudowę budynków mieszkalnych,

8 planów na nadbudowę budynków różnych (komórki, budynki gosp. i t. p.),

8 planów na nadbudowę budynków przemysłowych, zatw. przez Okr. Dyr. Rob. Publ. Woj. Łódzk.

Ogółem rozpatrzono 484 planów budowlanych.

Inspekcja Budowlana brała udział w 135 komisyjnych dochodzeniach, wyznaczonych przez Wydział Przemysłowy Woj. Łódzkiego.

ROZPORZĄDZENIE Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 20 stycznia 1924 r.

o określaniu wartości przedmiotów majątkowych oraz zaciąganiu i dochodzeniu zobowiązań w złotych.

(„Dz. Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej“ № 7/1924, poz. 64).

Na zasadzie punktów 8, 9 i 10 art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4 poz. 28) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1924 r. zarządzam co następuje:

Art. 1.

Wartość przedmiotów majątkowych i zobowiązań we wszelkiego rodzaju dokumentach i aktach prawnych, nie wyłączając weksli i papierów wartościowych może być wyrażana w złotych, jak również opiewać mogą na złote wpisy do ksiąg hipotecznych i innych rejestrów publicznych.

Podobnież w złotych mogą być dochodzone przed sądami pretensje, wynikające ze wszelkich tytułów prawnych, niezależnie od waluty, na jaką opiewają.

Art. 2.

Złoty będzie obliczany i płatny w markach polskich według kursu franka złotego, ustalanego i ogłaszanego w Monitorze Polskim przez Ministra Skarbu na zasadzie art. 3 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) na dzień, w którym przypada obliczenie względnie zapłata.

Strony mogą też przyjąć za podstawę obliczania względnie zapłaty kurs giełdowy franka złotego.

Art. 3.

Określenie w złotych wartości przedmiotów majątkowych i zobowiązań dokonane w aktach prawnych

i powództwach sądowych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia jest ważne.

Obliczenie jednak nie może przekraczać kursu określanego wedle artykułu 2.

Art. 4.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu i Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu:

W. Grabski.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 stycznia 1924 r.

w przedmiocie zastosowania stałej jednostki do kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe.

(„Dz. Ustaw” Rzeczyposp. Polskiej”
№ 9/1924, poz. 88).

Na podstawie ust. 4 i 5 art. 9 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) postanawia się co następuje:

§ 1.

Udzielanie i prolongowanie wszelkich kredytów przez państwowe instytucje kredytowe oraz wszelkie inne instytucje państwowe i samorządowe, a to zarówno osobom prywatnym, jak również instytucjom i przedsiębiorstwom państwowym i

samorządowym, winno być dokonywane w złotych na zasadach następujących:

a) sumy zobowiązań we wszelkiego rodzaju dokumentach i aktach prawnych, dotyczących udzielania, względnie prolongowania kredytów przez wspomniane instytucje, nie wyłączając weksli i wpisów do ksiąg hipotecznych, będą wyrażane w złotych,

b) wypłata względnie spłata przyznanych kredytów będzie dokonywana w markach polskich zgodnie z § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 roku w przedmiocie określenia wartości przedmiotów majątkowych oraz zaciągania i dochodzenia zobowiązań w złotych (Dz. U. R. P. № 7, poz. 64);

c) przepisy powyższe stosują się analogicznie do procentów i prowizji jak również wszelkich kosztów, związanych z wydaniem i spłaceniem pożyczek.

§ 2.

Przepisy § 1 stosują się:

a) do pożyczek hipotecznych i wszelkich innych pożyczek terminowych, udzielonych i prolongowanych po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia;

b) do otwartych kredytów i wszelkich innych udzielonych w formie rachunku bieżącego z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, względnie udzielonych przed tym dniem, jednakże z zachowaniem przewidzianych w odnośnych umowach terminów wypowiedzenia.

§ 3.

Weksle markowe mogą być przyjmowane do dyskonta tylko w ciągu trzech tygodni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, o ile zostały wystawione przed tym dniem i do terminu ich płatności w chwili dyskonta nie pozostaje więcej, jak 4 tygodnie.

§ 4.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: **W. Grabski.**

Obwieszczenia i Okólniki.

Okólnik № 7.

1. Wykonywując uchwałę Magistratu № 851 z dnia 18 grudnia 1923 roku, niniejszem poleca się wszystkim Wydziałom i Oddziałom Magistratu m. Łodzi uporządkować do dnia 15 lutego 1924 roku pod ogólnym nadzorem Wydziału Gospodarczego księgi inwentarzowe miejskie, które—jak się okazało—są nienależycie prowadzone. W związku z tem przypomniała się okólnik № 11—0.669/22 I z dnia 27 lutego 1922 roku, traktujący o sposobie prowadzenia ksiąg inwentarzowych miejskich.

2. Niniejszem zawiadamia się, iż Magistrat uchwałą № 891 z dnia 28 grudnia 1923 roku postanowił zaopatrywanie w cukier, herbatę, mydło i sodę wszystkich Wydziałów i Oddziałów Magistratu m. Łodzi powierzyć z dniem 1 stycznia 1924 roku Wydziałowi Gospodarczemu. W związku z tem poleca się zapotrzebowania na wyżej wymienione artykuły kierować nie jak dotychczas do Wydziału Handlowego, lecz do Wydziału Gospodarczego; Wydziałowi temu należy niezwłocznie przesłać wykaz pracowników miejskich, uprawnionych do otrzymywania cukru i herbaty, oraz podać ilość zajmowanych przez biuro Wydziału ubikacyj.

3. Wykonywując uchwałę Prezydium Magistratu № 661 z dnia 6 grudnia 1923 roku, poleca się wszystkim Wydziałom i Oddziałom Magistratu ujednostajnienie z dniem 1 lutego systemu kontroli obecności pracowników w biurach Zarządu Miejskiego. Przybywający o godzinie 8 rano do biur pracownicy wpisują swe nazwiska do księgi obecności, której wzór dla Wydziału Prezydjal-

nego został zatwierdzony przez Prezydium Magistratu. O godz. 8 min. 10 pp. naczelnicy Wydziałów względnie kierownicy Oddziałów albo też ich zastępcy, upoważnieni do kontrolowania obecności pracowników, zamykają listę obecnych, podkreślając nazwiska pracowników, wpisanych już do książki, i wpisują swoje nazwiska. Pracownicy, przybywający po godzinie 8 min. 10, wpisują obok swego nazwiska pracowników miejskich, nieprzybyłych do pracy, i zaznaczają powody. Pracownicy którzy przybędą do zajęć po godz. 9-ej bez usprawiedliwienia, uważani będą w tym dniu za nieobecnych. Naczelnik Wydziału względnie osoba przez niego upoważniona powinna w przeddzień o godz. 15 wpisać do księgi kontroli obecności nazwiska pracowników, miejskich udających się dnia następnego wprost z domu do zajęcia na mieście, z wymienieniem, gdzie i przy czem będą zatrudnieni. Po przybyciu z zajęcia na mieście do biur—pracownicy miejscy powinni wpisać się do książki kontroli obecności i zaznaczyć czas przybycia, który powinien być stwierdzony podpisem prowadzącego kontrolę urzędnika.

4. W celu ułatwienia pracy Oddziałowi Obrachunkowemu i Głównej Kasie Miejskiej niniejszem poleca się wszystkim Wydziałom i Oddziałom Magistratu m. Łodzi, zaokrąglanie sum, wpisywanych na wszelkiego rodzaju zarządzeniach kasowych, przynajmniej do pełnych jednostek tysięcy.

5. Utrzymując zasadniczo w mocy okólnik № 21—0.746/22 I z dnia 13 lipca 1922 roku, niniejszem zawiadamia się, iż uchwałą Prezydium Magistratu № 922 z dnia 17 grudnia 1923 roku do zakupu książek dla wszystkich Wydziałów i Oddziałów Magistratu m. Łodzi upoważniony został wyłącznie Wydział Prezydjalny. Poczynając od dnia 1 lutego 1924 r., zamówienia na książki należy kierować do Wydziału Prezydjalnego, który po nabyciu ich w jednej z księgarń łódzkich, zainwentaryzowaniu przez Miejską Bibliotekę Publiczną

i uregulowaniu Odnośnego rachunku prześle nabyte książki zainteresowanemu Wydziałowi względnie Oddziałowi.

Łódź, dnia 29 stycznia 1924 roku.

Prezydent

(—) M. Cynarski.

Dyrektor

Zarządu Głównego

(—) J. Zalewski.

Kronika miejska.

— **Sprawa budowy szpitala miejskiego.** W tych dniach w Magistracie odbyła się konferencja w sprawie ustalenia terenu pod budowę powszechnego szpitala miejskiego.

W konferencji brali udział: wiceprezydent miasta, p. W. Wojewódzki, ławnik Wydziału Budownictwa, inż. K. Folkierski, ławnik Wydziału Zdrowotności Publicznej, p. A. Joel, radni miejscy: dr. J. Aret, dr. J. Rosenblatt i inż. St. Batkowski oraz pp. dr. A. Tochterman, dr. St. Skalski, inż. Sanderland.

Po przyjęciu przez obecnych porządku dziennego oraz protokołu poprzedniej konferencji przystąpiono do wyborów władz komisji budowy szpitala miejskiego. Na przewodniczącego powołano dr. A. Tochtermana, na wiceprzewodniczącego ławnika Wydziału Budownictwa, inż. K. Folkierskiego, na sekretarza, ławnika Wydziału Zdrowotności Publicznej — A. Joela. Prócz tego w skład Komisji z głosem doradczym wchodzi z urzędu: inspektor szpitalnictwa miejskiego, dr. E. Mittelstaedt, kierownik Oddziału Zabudowy Miasta, inż. Szabert oraz naczelnik Wydziału Zdrowotności Publicznej, St. Kempner.

Po objęciu przewodnictwa przez d-ra A. Tochtermana, ławnik Wydz. Zdrow. Publ., A. Joel, wygłosił obszerny referat, w którym zobrazował historję sprawy budowy szpitala miejskiego w Łodzi, poczynszwy od czasów okupacji rosyjskiej. Zasadniczymi przeszkodami do arzezywistnienia tak niezbędnego projektu

były: 1) zły stan finansowy kasy miejskiej, 2) niezdecydowanie sprawy oddania polesia widzewskiego pod budowę szpitala, 3) brak innych odpowiednich terenów, będących własnością miasta oraz 4) ogromny koszt kupna, względnie bardzo długi okres czasu, potrzebny do wywłaszczenia odpowiednich terenów w okolicy Łodzi.

Po referacie wywiązała się ożywiona dyskusja, w której zabierali głos: dr. Aret, wiceprezydent Wojewódzki, dr. Rosenblatt, dr. Skalski, ławnik inż. Folkierski, inż. Sanderland, dr. Tochterman. Po przemówieniach ławnika inż. Folkierskiego, który dokładnie oświetlił sprawę, rozbudowy miasta i d-ra Skalskiego, który wysnął miejscowość Stoki, jako teren pod budowę przyszłego szpitala, postanowiono, aby na najbliższem posiedzeniu Komisji kierownik Oddziału Zabudowy Miasta, inż. Szabert, przedstawił referat w sprawie terenu pod szpital z odpowiednimi pokazami. Następnie zaś Komisja in-corpore dokona oględzin miejsc, odpowiednich pod budowę szpitala miejskiego.

— **Zniżka cen.** Prowadzone codziennie przez Wydział Statystyczny Magistratu m. Łodzi notowania cen wskazują, że w ostatnich dniach stycznia r.b. nastąpiło wyraźne załamanie się postępującej dotąd stale naprzód drożyzny. Jak już stwierdził przedstawiciel Wydziału Statystycznego na posiedzeniu Komisji wskaźnikowej, w ostatnich dniach stycznia r. b. zaznaczyła się niżka na wszystkie niemal artykuły pierwszej potrzeby. Jeżeli zestawimy średnie ceny z drogiej połowy stycznia, na podstawie których został ustalony ostatni wskaźnik drożyzniany, z cenami z 31 stycznia r. b., t. j. końcowego dnia badanego przez Komisję okresu, to ujawni się różnica, świadcząca o tem, że poziom cen ku końcowi okresu obniżył się.

Zniżkę cen poszczególnych artykułów w stosunku do średniego po-

zioma w drugiej połowie stycznia r. b. przedstawiamy niżej.

Artykuł	Srednia cena w 2-giej po- łowie stycznia	Cena 31/I 1924	Różnica
	Mk.	Mk.	Mk.
Chleb żytni pytl., 1 kg.	586,650	583,000	— 3,650
Mąka pszenna 1 kg.	969,500	928,000	— 41,500
Kasza jęczm., 1 kg.	791,950	775,000	— 16,950
Ziemniaki 1 k.	276 200	296,000	+ 19,800
Ryż 1 kg.	1,602,000	1,556,000	— 46,000
Masło 1 kg.	7,148,500	6,562,000	— 586,000
Mleko niezbie- rane 1 litr	603,428	617,000	+ 13,572
Herbata 1 kg.	25,954 500	25,412,000	— 542,500
Jajka, 1 sztuka	252,500	244,000	— 8,500
Stonina, 1 kg.	5,478,500	5,250,000	— 228,500
Mięso wolo- we, 1 kg.	3,735,500	3,700,000	— 205,500
Cukier (fary- na), 1 kg.	2,070,000	2,041,000	— 29,000
Węgiel ka- mienny, 1 kg	139,715	154,000	+ 14,285
Mydło żółte, 1 kg.	2,521,000	2,392,000	— 129,000

Staniały zatem wszystkie artykuły, z wyjątkiem ziemniaków, mleka, soli i węgla.

Jeżeli chodzi o wytłumaczenie faktu, dlaczego pomimo zniżki cen, wskaźnik wyraził podrożenie, to pochodzi to stąd, że wskaźnik oblicza się drogą porównania, nie cen z końca balanego okresu z cenami z początku okresu, lecz drogą porównania średnich cen z końca badanego okresu z cenami okresu, poprzedzającego badany czasokres. Każdy zatem wskaźnik jest tylko w pewnej mierze odzwierciedleniem zmian w badanym czasokresie, w pewnej zaś za to mierze jest wyrównaniem wskaźnika z poprzedniego okresu.

— **Wobec kryzysu w przemyśle (Akcja władz miejskich).** W czwartek dn. 31 stycznia r. b., wyjechał — jak to już podawaliśmy — do Warszawy p. prezydent Cynarski, wezwany telegraficznie przez p. premiera Grabskiego, celem wzięcia udziału w naradzie przedstawicieli rządu

z przemysłowcami, poświęconej aktualnym zagadnieniom kryzysu w przemyśle łódzkim. Konferencja ta, na której toczyła się ogólna dyskusja w sprawach stagnacji przemysłowej, bezrobocia i t. p., miała charakter przeważnie informacyjny. W zastępstwie chorego wojewody łódzkiego w konferencji wziął udział p. inż. Wojciechowski, naczelnik Dep. Pracy i Opieki Społecznej w Województwie Łódzkim.

W piątek dn. 1 b. m. udali się do Warszawy pozostali członkowie Prezydium Magistratu m. Łodzi, pp. wiceprezydenci inż. Wojewódzki i Groszkowski, oraz pp. radni Zubert, Pawlak i Kalużyński. Delegacja władz miejskich z p. prezydentem Cynarskim na czele, w towarzystwie postów Chażyńskiego, Gdyka, Harasza i Waszkiewiczza odbyła tegoż samego dnia konferencja z ministrami: robót publicznych, inż. Rybczyńskim, pracy i opieki społecznej, Darowskim, i spraw wewnętrznych, Soltanem. Ministrowie, którym delegacja złożyła obszerny memoriał, obrazujący klęskę bezrobocia, zaznajamiali się szczegółowo ze stosunkami łódzkimi, zajmując wobec aktualnych potrzeb miasta stanowisko przychylne. Min. Rybczyński zauważył wprawdzie na wstępie konferencji, że pora obecna jest niezupełnie odpowiednia dla rozpoczęcia projektowanych przez miasto robót publicznych w większym zakresie i że budżet Ministerstwa Robót Publicznych nie przewiduje na ten cel w Województwie, Łódzkim większych kredytów, — w końcu jednak p. min. Rybczyński wyraził opinię, że będzie można na akcję w naszym Województwie przeznaczyć część kredytów innych województw. Poza tem p. Min. Rybczyński zaproponował, aby Komitet Rozbudowy Miasta, w myśl przysługujących mu uprawnień ustawowych, wypuścił wysoko oprocentowane obligacje (10 — 12%), gwarantowane majątkiem miejskim. Obligacje takie znalazłyby niezawodnie chętnych nabywców, zaś Komitet Rozbudowy zyskałby fundusze na akcję budowlaną.

ną. P. Min. Darowski podniósł z uznaniem, że Magistrat łódzki od szeregu miesięcy nie zaciąga długów od Skarbu Państwa, a nawet wykłada z własnych funduszy należne od rządu 50% na budowę szkół powszechnych; tym sposobem rząd staje się niejako dłużnikiem miasta i ma obowiązek przyjscia mu w krytycznej chwili z pomocą. P. Min. Darowski zaznaczył, że popierać będzie postulaty Magistratu i postara się wywrzeć nacisk na sfery przemysłowe w pożądanym kierunku.

O godz. 3¹/₂ popoł. odbyła się narada delegacji z p. prezesem Grabskim, który, wskazując na przeprowadzaną akcję skarbowo-sanacyjną i wstrzymanie druku marek, zaznaczył, że obecnie rząd nie może okazać miastu pomocy w szerokich rozmiarach. P. prezes Grabski wskazał na pożyteczność prowadzonej przez Magistrat łódzki instytucji tanich obiadów, a następnie podkreślił, że ma dane do mniemania, iż dalsza redukcja w fabrykach łódzkich stosowana nie będzie. Rząd bowiem uzależnia swe kredyty i zobowiązania wobec przemysłowców od pewnych ustępstw z ich strony na rzecz mas robotniczych. W dalszym ciągu p. prezes Grabski zakomunikował, że ustawa o przymusowym ubezpieczeniu na wypadek bezrobocia znajdzie się w najbliższym czasie na porządku dziennym obrad Sejmu i, po jej uchwaleniu, rząd niezwłocznie rozpocznie udzielanie zapomóg bezrobotnym na rachunek sum, przypadających z tytułu ustawy. Po tem oświadczeniu p. prezesa Grabskiego, który śpieszył z dekretem o wstrzymaniu emisji marek polskich do Belwederu, konferencję zamknięto.

—Z komitetu budowy teatru miejskiego. W miesiącu ubiegłym odbyło się drugie posiedzenie Komitetu budowy teatru miejskiego w obecności p. p. dyr. Golea, dr-owej Garlińskiej, wiceprezydenta Groszkowskiego, wiceprezydenta Wojewódzkiego, dr. Falka, L. Grohmana, r. Kaka,

starosty Remiszewskiego, Jawnika Krączkowskiego, J. Urbanowskiego, dyr. Wroczyńskiego, dyr. Zarządu Głównego Magistratu — Zalewskiego i dyr. Biura Rady Miejskiej — Rundo. Przewodniczył p. dyr. Gole.

Po zaznajomieniu się z odezwą Magistratu w sprawie zażytkowania funduszy Komitetu i przyjęcia do wiadomości oświadczenia p. wiceprezydenta Groszkowskiego, że w Kasie Głównej Magistratu pozostaje do dyspozycji Komitetu kwota Mk. 22,584.385.258.87, — zebrani członkowie Komitetu budowy teatru postanowili: a) za wpływy do dnia 1 grudnia 1923 roku zakupić w cegielniach miejskich cegłę na budowę gmachu, względnie przejąć od Magistratu kontrakty na cement; b) zwrócić się do Magistratu o niezwłoczne przelanie wpływów za m. grudzień 1923 r. w kwocie Mk. 14 miliardów na rachunek Komitetu do P. K. O. w Warszawie, oraz o dalsze regularne, cotygodniowe wpłacanie na tenże rachunek wszystkich sum, wpływających do Kasy Miejskiej na budowę teatru; c) kwoty, pozostające do dyspozycji Komitetu, zażytkować na dalsze zakupy materiałów budowlanych, a w pierwszej linii — żelaza.

Celem zabezpieczenia wpływających sum przed dewaluacją, postanowiono zwrócić się do dyrekcji P. K. O. w Warszawie o otwarcie specjalnego rachunku złotowego.

Następnie wywiązała się dyskusja w kwestji zasilenia wpływów na budowę teatru, pozem Komitet postanowił: a) zwrócić się do Rady Miejskiej i Magistratu o podwyższenie składki na budowę teatru z 10% na 20% od ceny biletów wejścia na wszelkiego rodzaju widowiska i b) wystąpić do Magistratu o przeznaczenie w dalszym ciągu na powiększenie fundusza budowy teatru 15% wpływów, uzyskanych przez miasto w okresie 1/I—31/XII 1924 roku z poboru miejskiego podatku od koncertów, widowisk, zabaw i rozrywek.

Poruszoną przez jednego z uczestników zebrania sprawę ustalenia,

czy budowa teatru będzie finansowana przez Magistrat, czy też przez specjalnie utworzone t-wo akcyjne— postanowiono przekazać sekcji finansowej dla rozpatrzenia i zajęcia stanowiska. Do tejże sekcji zostali zaproszeni, prócz poprzednio wybranych, p. p. d-rowsa Garlińska, wiceprezydent Groszkowski i skarbnik Magistratu, p. B. Grajert.

Ustalono wreszcie tytuł prawny Komiteta, który brzmieć będzie: „Komitet budowy teatru miejskiego przy Magistracie m. Łodzi.”

— **Poranek literacki, poświęcony twórczości Syrokomli.** Dzięki staraniom Wydziału Oświaty i Kultury w niedzielę, dnia 3 lutego r. b., w Teatrze Miejskim odbył się poranek literacki, poświęcony twórczości Ludwika Kondratowicza (Syrokomli). Poranek ten przeznaczony był dla uczniów starszych klas szkół powszechnych. Program, na który złożyła się prelekcja o twórczości poety, recytacje wybranych dzieł oraz ilustracje mazyczne, wykonany został przez nauczycieli i uczniów miejskiego gimnazjum. Udatny dobór programu i doskonale wykonanie wzbudziły wśród zebranej młodzieży wielkie zainteresowanie.

Dodać należy, iż niedzielny poranek był pierwszym z serii projektowanych przez Wydział Oświaty i Kultury poranków, przeznaczonych dla starszej młodzieży szkół powszechnych.

— **Nowy podatek miejski.** Magistrat postanowił wystąpić do Rady Miejskiej z projektem nowego podatku miejskiego od telefonów. Podatek wynosić będzie 10 proc. od kwot, płaconych za przyłączenie do miejskiej sieci telefonicznej oraz za korzystanie z niej. Podatek będzie pobierany przez zarząd telefonów, przy płaceniu należności za telefony. Magistrat spodziewa się z tego źródła otrzymać w roku bieżącym kilkaset miliardów marek.

Z życia miast polskich.

Rachunkowość miejska.

Magistrat m. Warszawy projektował wprowadzenie od początku roku bieżącego podwójnej buchalterji w centralnej rachubie. Obecnie arcywistnienie tego projektu zostało odrzucone do stycznia 1925 r. gdyż w związku z zastosowaniem waloryzacji wpływów, wprowadzenie nowego systemu rachunkowości mogłoby wywołać zamęt, który spowodowałby wielkie szkody.

Statut o uposażeniu urzędników miejskich.

Magistrat m. Warszawy opracowuje obecnie nowy statut o uposażeniu pracowników miejskich. Statut ten wzorowany jest na uchwalonej przez Sejm i Senat w roku zeszłym ustawie o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska. Uposażenia urzędników miejskich dosięgać będą V grupy uposażenia w tabeli płac dla urzędników państwowych. Oprócz wszystkich dodatków, jakie pobierają funkcjonarjusz państwowi, pracownicy miejscy otrzymywać będą jeszcze dodatek komunalny w wysokości 15 proc. płacy.

Nowy statut, po zatwierdzeniu go przez radę miejską, ma obowiązywać od 1 stycznia r. b.

Niezwykłe miasto.

Miasto Wielń nad Notecią jest tem wyjątkowem dziś w Polsce miastem, które posiada większą ilość wolnych domów z mieszkaniami i obszernymi składami, nadającemi się na różne przedsiębiorstwa. Również jest tam kilka fabryk wolnych i bardzo ładnych will, opuszczonych przez Niemców. Miasto położone w okolicy zdrowej i uroczej, jest bardzo czyste i miłe.

Wielń ma wkrótce zostać miastem powiatowem i wkrótce założona tam będzie nowa szkoła średnia. Wszelkich informacyj i wyjaśnień udziela chętnie Magistrat miasta Wielnia.

Treść numeru 7-go:

Magistrat a teatr.

Dział sprawozdawczy:

Protokół 4 posiedzenia Rady Miejskiej z dn. 31 stycznia 1924 r.— Sprawozdanie za m. grudzień 1923 roku Wydziału Zdrow. Publicznej.— Sprawozdanie Urzędu Weterynaryjnego za grudzień 1923 r.— Sprawozdanie Inspekcji Budowlanej przy Magistracie m. Łodzi za 3 i 4 kwartał roku adm 1923.—

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o określaniu wartości przedmiotów majątkowych oraz zaciąganiu i dochodzeniu zobowiązań w złotych.—

Rozporządzenie Rady Ministrów w przedmiocie zastosowania stałej jednostki do kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe.—

Obwieszczenia i okólniki.

Okólnik № 7 w sprawie uporządkowania ksiąg inwentarzowych miejskich Wydziałów i Oddziałów Magistratu pod nadzorem Wydziału Gospodarczego.—

Kronika miejska.—**Z życia miast polskich.—****Licytacje przymusowe.**

Wydział Podatkowy (Dział Sekwestracyjny) niniejszem podaje do wiadomości, że w dniu 13 lutego 1924 roku odbędą się licytacje ruchomości niżej podanych osób za niewpłacone podatki: Komorowski, Dzielna 38, kasa. Łuba N., Plac Wolności 5, wódki. Sobolewskiego J., Pomorska 80, waga. Kupferminc, Północna 4, maszyna do szycia i zegar. Runsteina Północna 8., kredens i szafa. Cynamona J., Północna 9, tremo i szafa. Rotlewi, Północna 10, szafa i 2 kołdry. Goldmana J., Bałucki Rynek 2, stolik, krzesło, 2 taburetki. Rozinera M. Franciszkańska 19, stół. Poznańska S. Zachodnia 16, 2 krzesła. Buteszmidt S. Wolborska 4, stół. Prowizora A., Jakóba 10, kredens. Notarjusa, Szkolna 7, 2 krzesła. Lipińskiego W., Zgierska 84, stół. Goldwasera K. Szkolna 4, 2 krzesła. Fiszafa L., Aleksandryjska 34, szafa. Elenberga A., Dzielna 22, szafa. S. Milgroma, Nowomiejska 34. 2 krzesła. Lipmana J. Aleksandrowska 9. zegar. Lijka J., Aleksandryjska 6, szafa. Stępkowskiego A., Kątna 36, waga. Orfingera H., Zawadzka 1, biurko i biblioteka. Jesau, Zawadzka 34, szafa. Poranca H. Północna 10, 1 para trykotów. Szymuela R. Karolewska 1, biurko. Szatana, Zawadzka 4, towar. Petzold F. Główna 8, 15 metrów wełny. Webera Pańska 46, lustro. B-ci Piotrkowskich, Pańska 48, odpadki bawełniane. Rajtera F., Aleksandrowka 47, szafa. 2 stoły, szafa, zegar. Właściciel domu, Neumark, Południowa 12, 2 lampy elektryczne. Kintera M., Ogródowa 20, szafa. Herszberga, Zawadzka 37, kredens. Zelmera, Wólczajska 27, kasa. Berkowicza A., Konstanyńska 36, zegar. Moszkowicza D., Nowomiejska 21, 2 krzesła. Krakowskiego, Pomorska 69, lustro, kredens i zegar. Salomończyka, Pańska 29 biurko. Herca Nowo-Cegielniana 7, maszyna do szycia i biurko.

Dnia 14 lutego 1924 roku o godzinie 9 ej rano: Frejlicha, Alei Kościuszki 26, lustro. Szefera E., Sienkiewicza 62, zegar. Benke R., Sienkiewicza 91, szafa, Wolfsona J., Główna 20., szafa. Tagelichta L., Ewangelicka 5, lustro. Redera, Kątna 12, 2 biurka. Sondana, Aleja Kościuszki 39, kredens. Gelbarda, Nowomiejska 9, 2 szafy. Trubowicza, Ogródowa 7-9, towar. Trubowicza, Ogródowa 9-11, towar. Grawego, Kilińskiego 39, szafa i biurko. Grensztajna, Aleje Kościuszki 10, towar. Amszela A., Nowomiejska 15, kredens. Minsztejna, Rzgowska 2, 2 kapy. Flanczewskiego, Kilińskiego 179, korzec węgla. Bornstajna Kątna 36, szafa. Szeffnera, Sienkiewicza 75, biurko. Piątkowskiego, Drewnowska 42, 2 żelazka do prasowania. Nejmana Ch., Drewnowska 17, żelazko. Piaskowskiego, Kątna 10, kasa, maszyna do pisania, 2 biurka. Wolińskiego, Gdańska 118, otomana. Góranowski, Rzgowska 35, zegar. Nirenberga, Andrzeja 45, krzesła. Bristowski, 6 Sierpnia 57, szafa. Jaskiewicza, Radwańska 47, kapa. Goldsteina, Rzgowska 6, szafa. Kabza, Szosa Pabjanicka 52, tremo. Praszkiara, Narutowicza 47, pianino.

Redaktor: Bolesław Dudziński.

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi.

Odbite w tłoczni B-ci Holcman w Łodzi ul. Zawadzka № 7.